

bedspladser. Jeg maa indskyde den Bemærkning, at det glædede mig i høj Grad at høre, hvilken svoren Fjende den ærede foregaaende Taler var af alt, hvad der hedder Klasselov. Han udtalte — jeg tror nok, det var Ordene —, at han vilde skamme sig, hvis man kunde paavise, at han havde været med til at vedtage og stemme for en Klasselov. Han berigtigede det ganske vist derhen, at alle skulde være lige for Loven, og det er rigtigt. Den samme Straf, som gælder for en Forbryder af de lavere Klasser, skal naturligvis ogsaa gælde for en Forbryder af de højere Klasser, men det ærede Medlem overser vist, at der er mange Love, som ifølge de bestaaende økonomiske Forhold og den bestaaende Klasseordning, selv om man følger deres Bogstav og stiller alle Borgere lige, dog kommer til at virke som Klasselove. Det er maaske ogsaa paa dette Omraade, jeg kan indkassere det ærede Medlems Uvillie overfor alt, hvad der hedder Klasselove; i saa Fald skulde det i høj Grad glæde mig, men det er nu noget, som ikke vedkommer det foreliggende Forslag saa meget. Jeg vil om denne Bestemmelse i § 24 sige, at jeg er glad ved, at den er undergaaet den Ændring, som er foretaget i Folketinget. Jeg tror, at det, som her er foreslaaet, er bedre end det, der stod i det oprindelige Forslag, men jeg er heller ikke tilfreds med den Form, som Bestemmelsen nu har faaet. Man vil vistnok kunne naa en bedre Formulering af Forslaget i et Udvalg, og jeg vil haabe, det maa kunne ske, saaledes at Forslaget hverken i Virkeligheden eller tilsyneladende har noget som helst Præg af en Klasselov.

Det ærede Medlem talte ogsaa noget rørende de smaas Sag, da han beskæftigede sig med Bestemmelserne om Morgenlukning og Søndags- og Helligdaglukning. Jeg vil gerne paa alle Omraader være med i Arbejdet for de smaa i Samfundet, naar det kan ske paa en forsvarlig Maade, men jeg vil med Hensyn til Bestemmelsen om Morgen- og Helligdaglukning sige, at medens jeg paa det første Punkt, Morgenlukning, som det ærede Medlem anbefalede, er enig med ham, er jeg ikke enig med ham i hans Udtalelser om Helligdags- og Søndagslukning. Jeg vil betone, for ikke at blive misforstået, at naar jeg siger, at jeg føler mig tiltalt af dette Forbud, som altsaa kun kan gennemføres ved en Kommuneafstemning, er det en rent personlig Udtalelse. Jeg taler

ikke paa andres Vegne, men kun paa mine egne.

Et andet Punkt, som jeg gerne vilde udtale mig om, er det, som — tror jeg nok, jeg tør sige — har været Hovedpunktet i de Forhandlinger, der har været førte om dette Forslag baade i det andet høje Ting og her. Det er Spørgsmaalet om Kommuneafstemninger. Jeg finder ligesom det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Ejsing), der talte paa, som han selv udtrykte sig, en Del af Venstres Vegne, at det maa være rigtigt at lægge Afgørelsen af de forskellige Spørgsmaal, som her er Tale om, ud i Kommunerne, ud til de lokale Autoriteter. Jeg kan i det hele fuldt ud slutte mig til de Udtalelser om dette Forhold, som det ærede 6te Medlem for 5te Kreds fremkom med. Jeg mener ogsaa at kunne gaa med til en Kommuneafstemning, men det forekommer mig rigtignok, at de Regler, som Forslaget her opstiller, vil, som han udtrykte det, kunne føre til en Karikatur af Kommuneafstemning. Jeg skal imidlertid ikke nærmere uddybe dette.

Jeg vil være med til at søge Lovforslaget gennemført i det Udvalg, som eventuelt bliver nedsat, og jeg haaber, at vi kan faa en hurtig, velvillig og ædruelig Behandling af dette Ædruelighedsforslag i et saadant Udvalg.

Holdgaard: Jeg kan begynde som den sidste ærede Taler med at sige, at jeg ikke har været Medlem af Ædruelighedskommissionen og derfor ikke kan tale ud fra en Sagkundskab som den, man der har kunnet erhverve. Jeg maa nøjes med at tale ud fra det Synspunkt, jeg har faaet om Forholdene, som et almindeligt Menneske, der har færdedes ude omkring i Befolkningen, og jeg skal da begynde med at udtale, at det forekommer mig, at Forhandlingerne baade her paa Rigsdagen og udenfor angaaende en Revision af Beværterloven viser den store Interesse, dette Spørgsmaal har i Befolkningen, og man maa ogsaa sige, at det har stor Betydning for vort Samfunds Udvikling. Der kan vel ikke være nogen Tvivl om, at det, som Forslaget særlig tager Sigte paa, er at indskrænke Spiritusforbruget i vort Folk. Fra alle Sider, enten man er Forbudsmænd eller „Personlig Friheds“-Mænd, hævder man, at man vil medvirke til, at Ædrueligheden kan blive fremmet i Befolkningen. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Godskesen) sagde